

Ա Ռ Ա Կ Ք :

ԾԻՏՆ ԵՒ ՀԱՏԻԿ

Անպաշտպան դաշտին վերայ հանդարտիկ
Քաղցած կը շրջէր շատակեր ծըտիկ :

Յանկարծ տեսաւ հատիկ մի ստուար ,
Ուզեց կըտցաւն առնուլ աւար :

Երկար ծամծամեց մէջ իւր բերանին ,
Մինչև մերկացաւ ծանծն ողորմ հատին :

Նա կարծելով թէ ջախջախեց ,
Անյազ տենչով կուլ տալ փորձեց :

Բայց հատին՝ ափսո՛ս կոկորդին մընաց .
Կը խեղդէր թըռուռն՝ ընկած մէջ վըշտաց .

Աչքն ելաւ դուրս , պատեց զինք մուկ ,
Կը տանջէր զինքն հատիկն անզուկ :

Նա վերջին ճրգամբ ցընցեց իւր գըլուխ ,
Եւ հուսկ հատն 'ի դուրս թռաւ որպէս նետ մուխ :

Թողուց գընաց թըռչունն անբախտ ,
Օրհնեց մըտօքն ուղւոյն իւր բախտ :

Այն օրէն չէր շատ ժամանակ անցած ,
Մերկամորթ հատիկն արդ ծառ էր տարձած .

Դարձաւ և ծիտն , այլ չըգիտէր՝
Թէ այն հըսկայն արդեօք ո՞վ էր :

Ճըղիկ մ'այն հատին՝ զոր կ'ուզէր կուլ տալ ,
Եղաւ այժմ իրեն հարուստ հիւրընկալ : —

Թող համագուին մարդիկ հըզօր՝
Թէ կ'զօրանայ տըկար մի օր :

Պոռնիկ,